

روانشناسی قانونی: ضرورتی در نظام عدالت کیفری ایران

محبوبه دادفر*^۱

۱. دکتری تخصصی روانشناس بالینی، دانشکده علوم رفتاری و سلامت روان، پردیس بین الملل، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره سوم، شماره بیست و ششم، آذرماه ۱۳۹۷، صفحات ۸۲-۴۲

چکیده

روانشناسی قانونی یک شاخه تخصصی و کاربردی روانشناسی است، با موضوعاتی سر و کار دارد که روانشناسی و قانون را به یکدیگر پیوند می‌دهد، غالباً در مجازات و جلوگیری از جرم و جنایت‌ها نقش ایفا می‌کند و بر خود مجرمین و جنایتکاران متمرکز می‌باشد. روانشناسی قانونی هماهنگ کننده نظریه‌های روانشناسی و بیماری‌شناسی لازم برای اجرای کیفر قانونی است. پس از جستجو در پایگاه داده‌های اطلاعاتی در دسترس با کلید واژه‌های مناسب به دو زبان فارسی و انگلیسی مقالات، کنگره‌ها، سمینارها، کتاب‌ها، گزارش‌ها و یادداشت‌هایی که بیشترین ارتباط را با اهداف مورد نظر داشتند انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که در سال‌های اخیر با ارائه تصاویر متعدد در فیلم‌ها، برنامه‌های تلویزیونی و کتاب‌ها، علاقه به روانشناسی قانونی به طور قابل توجهی افزایش یافته است. گرچه ترسیم روانشناسی قانونی در رسانه‌های عمومی به طور قطع چشمگیر و قابل توجه هستند، ولی این تصاویر لزوماً دقیق نیستند. با توجه به نظریه‌های روانشناسی و بیماری‌شناسی و همچنین قوانین مربوطه، روانشناسی قانونی برای صدور حکم نهایی در مورد متهمان، به قضات و شوراهای عالی قضایی کمک می‌کند. روانشناسانی که در این حوزه فعالیت می‌کنند اصول روانشناختی را در جنبه‌های قانونی به کار می‌بندند. از جمله این فعالیت‌ها می‌توان به مطالعه رفتارهای مجرمانه و درمان آنها و یا کار در دستگاه‌های قضایی اشاره کرد. آنها به طور مشخص نقش مهمی را در نظام عدالت کیفری بازی می‌کنند. تعدادی از روانشناسان قانونی به طور مستقیم در نظام عدالت کیفری به منظور سنجش، ارزیابی و درمان افرادی که مرتکب جرم شده‌اند یا افرادی که قربانی جرم و جنایت بوده‌اند، کار می‌کنند. سایرین به موارد اتهام کودک‌آزاری رسیدگی می‌کنند، با شاهدان کودک کار می‌کنند، افراد درگیر در اختلافات و مشاجرات حضانت فرزند را ارزیابی می‌کنند و صلاحیت روانی متهم برای محاکمه را می‌سنجند. مقاله مروری حاضر تلاش کرده است تا با ارائه اطلاعات مبتنی بر شواهد در خصوص روانشناسی قانونی، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های قانونی از جمله سازمان نظام روانشناسی و مشاوره ایران بتوانند زمینه ایجاد این رشته تخصصی را در مقاطع تحصیلی مختلف در دانشگاه‌های ایران فراهم سازند و همچنین کیفیت ارائه خدمات تخصصی بهداشت روانی، روانشناختی و قانونی را در نظام کیفری و همچنین برای دریافت کنندگان این خدمات در مراکز قضایی، قانونی و تادیبی کشور ارتقاء بخشند.

کلمات کلیدی: روانشناسی قانونی، رفتار مجرمانه، دادگاه، کیفر قانونی، پیشگیری از جرم، مداخله، ایران.

مقدمه

علاقه به روانشناسی قانونی در سال های اخیر افزایش یافته است، در درجه اول، به علت نمایش برنامه های تلویزیونی مانند "ذهن جنایی" در غرب بود که در این برنامه ها ترسیم کننده های نیمرخ های کیفری یک توانایی روانی حداکثر را برای به دقت و با جزئیات شرح دادن شخصیت و توصیف های رفتاری مجرمین و متخلفین دارند. این یک تصور غلط از نقشی است که روانشناسان قانونی ایفاء می کنند و منجر به سردرگمی در باره اینکه یک روانشناس قانونی چه کسی است، می شود. روانشناسی قانونی یک حوزه تخصصی، رشته ای نسبتاً جدید در روانشناسی و در حال رشد است (تایلور وارد، ۲۰۱۳). روانشناسی قانونی در سال ۲۰۰۱ توسط انجمن روانشناسی آمریکا، به رسمیت شناخته شد و تحت عنوان استفاده از تخصص های بالینی در عرصه قانونی تعریف شد. مطابق با بورد روانشناسی قانونی آمریکا "روانشناسی قانونی کاربرد علم و تخصص روانشناسی برای پرسش ها و مسائل مربوط به قانون و نظام حقوقی است." روانشناسی قانونی اغلب تحت عنوان ادغام قانون و روانشناسی توصیف می شود (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹). اکثر نویسندگان کتاب درسی روانشناسی قانونی، برای روانشناسی قانونی یک تعریف گسترده و یک تعریف محدود توصیف می کنند. تعریف انجمن روانشناسی آمریکا از روانشناسی قانونی، بر استفاده از روانشناسی بالینی در محیط قانونی تاکید دارد. کریستوفر کرونین که یک کتاب درسی به خوبی شناخته شده را در باره روانشناسی قانونی نوشته است، آن را به عنوان "استفاده از تخصص های بالینی در نهادها و موسسات قانونی و افرادی که در تماس با قانون هستند" تعریف کرده است، یعنی تاکید مجدد بر استفاده از مهارت های بالینی مانند سنجش، درمان، ارزیابی در محیط های قانونی. این تعریف به عنوان یک تعریف محدود در نظر گرفته می شود. تعریف گسترده روانشناسی قانونی بر استفاده از پژوهش و آزمایش در سایر حوزه های روانشناسی، برای مثال روانشناسی شناختی و روانشناسی اجتماعی در عرصه قانونی است. این شامل استفاده از نتایج مطالعات انجام شده در حوزه هایی مانند روانشناسی شناختی در پرسش های قانونی است. دو مثال خوب شامل مطالعات گسترده الیزابت لوفتوس در شناسایی شاهدان عینی و پژوهش استفان سی سی بر روی حافظه کودکان، تلقین پذیری و صلاحیت آنها برای شهادت

دادن هستند. کرونین این تعریف را مطرح نمود: "روانشناسی قانونی" یا "مطالعه علمی تاثیر قانون بر مردم، و تاثیری که مردم بر قانون دارند" (تایلور وارد، ۲۰۱۳). روانشناسی قانونی تقاطع بین روانشناسی و دستگاه قضایی یا قانون است. روانشناسی قانونی شامل درک اصول قانونی اساسی، به خصوص با توجه به شهادت شهود و حوزه محتوایی خاص مهم (برای مثال، صلاحیت متهم برای محاکمه شدن، حضانت و دیدن فرزند، یا تبعیض در محل کار)، و همچنین ملاحظات اداری قضایی مربوطه (برای مثال، در ایالات متحده آمریکا، تعریف جنون در محاکمات جنایی، از یک ایالت به ایالت دیگر متفاوت است) به منظور توانایی تعامل مناسب با قضات، وکلای مدافع و سایر متخصصان حقوقی است. یک جنبه مهم روانشناسی قانونی توانایی شهادت دادن در دادگاه به عنوان یک شاهد متخصص، فرمولبندی مجدد یافته های روانشناختی به زبان قانونی دادگاه، ارائه اطلاعات به پرسنل قانونی، به شیوه ای که آنها بتوانند درک کنند می باشد (نیتزل، ۱۹۸۶). علاوه بر این، به منظور یک شاهد معتبر بودن، روانشناس قانونی باید فلسفه، قوانین و استانداردهای سیستم قضایی را درک کند. درک اولیه، درک سیستم متعارض است. همچنین قوانین مربوط به شواهد شایعات و از همه مهم تر، قانون انحصاری وجود دارند. عدم درک و فهم پایدار این روش ها منجر به از دست دادن اعتبار روانشناس قانونی در دادگاه خواهد شد (آلتاویلا، ۱۹۵۵). یک روانشناس قانونی می تواند در شاخه بالینی، اجتماعی، سازمانی یا هر شاخه دیگری از روانشناسی آموزش ببیند (راهنماهای تخصصی برای روانشناسان قانونی، ۲۰۰۷).

به طور کلی، یک روانشناس قانونی به عنوان یک متخصص در یک زمینه خاص مورد بررسی، تعیین می شود. تعدادی از حوزه های تجربه و تخصص که در آن یک روانشناس قانونی به عنوان یک متخصص توصیف می شود، تجربه و اعتبار را افزایش می دهد. برای مثال به طور کلی از عصب روانشناسان قانونی درخواست می شود تا به عنوان یک شاهد متخصص برای بحث در مورد مواردی که مسائل مغزی یا آسیب مغزی را در بر می گیرند، در دادگاه حاضر شوند. آنها همچنین ممکن است به مسائل مربوط به اینکه آیا متهم از نظر قانونی برای محاکمه شدن صلاحیت روانی دارد یا نه، پردازند. سوال هایی که از طرف دادگاه از یک روانشناس قانونی پرسیده می شوند به طور کلی سوال هایی در مورد روانشناسی نیستند بلکه سوال های حقوقی و قانونی هستند و پاسخ به آنها باید

به زبانی باشد که دادگاه درک کند. برای مثال، یک روانشناس قانونی اغلب از طرف دادگاه برای ارزیابی صلاحیت روانی متهم برای محاکمه شدن، تعیین می شود. دادگاه همچنین اغلب یک روانشناس قانونی را برای ارزیابی وضعیت روانی متهم در زمان ارتکاب جرم تعیین می کند. این امر به ارزیابی سلامت عقل یا جنون متهم (که مربوط به مسئولیت کیفری است) در زمان ارتکاب جرم اشاره می کند (گریسو، ۱۹۸۸). این سوال ها در درجه اول سوال های روانشناختی نیستند بلکه سوال های قانونی هستند. بنابراین، یک روانشناس قانونی باید قادر به ترجمه اطلاعات روانشناختی به یک چارچوب قانونی باشد (شاپیرو، ۱۹۸۴). روانشناسان قانونی ممکن است برای ارائه توصیه های صدور حکم، توصیه های درمانی یا هر اطلاعات دیگر درخواست های قاضی از قبیل اطلاعات مربوط به عوامل تخفیف در مجازات، ارزیابی خطر آینده و ارزشیابی اعتبار شاهد، با روانشناسان قانونی فراخوانده شوند. روانشناسی قانونی همچنین شامل آموزش و ارزیابی پلیس یا سایر پرسنل اجرای قانون، ارائه اجرای قانون با نیمرخ های کیفری و سایر شیوه های کار با ادارات پلیس می باشد. روانشناسان قانونی ممکن است با هر بخشی و در قانون جزا و خانواده کار کنند. در ایالات متحده آنها همچنین ممکن است به نظر و رای هیئت منصفه کمک کنند (اسمیت، ۱۹۸۸).

در فرایند دادرسی کیفری و مبحث مسئولیت کیفری کشور ایران بررسی سلامت روانی مجرمین (صفاری، روح الامینی و آمیان، ۱۳۹۶، عطاران، کوهستانی، عرفانیان طالعی نوغان، حجازی، فتوت و بنی هاشمی، ۱۳۹۶، محمودی، آستارکی، کیخاوندی، مجیدی، دوستی نژاد، دوستی و احدی، ۱۳۹۲)؛ شاخص های تشخیص اراده و قوه تمییز جهت تعیین مسئولیت کیفری در بیماران روانی مجرم (حجازی، کوهستانی، فتوت، صادقی پور و رحیمی احمد آبادی، ۱۳۹۵، زعفری و پنجه پور، ۱۳۹۵)؛ و تشکیل پرونده شخصیت مجرمین (محمدیان و محمدرضاپور، ۱۳۹۲، قادی پاشا، سردارپور و خوشروش، ۱۳۹۲) یک ضرورت است. مقاله مروری حاضر تلاش کرده است تا با ارائه اطلاعات مبتنی بر شواهد، در خصوص روانشناسی قانونی، بتواند زمینه ایجاد این رشته تخصصی را در مقاطع تحصیلی مختلف در دانشگاه های ایران فراهم سازد و کیفیت ارائه خدمات تخصصی بهداشت روانی، روانشناختی و قانونی برای نظام کیفری و همچنین برای دریافت کنندگان این خدمات در مراکز قضایی، قانونی و تادیبی کشور را ارتقاء بخشد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر یک بررسی مروری در زمینه روانشناسی قانونی می باشد. این مقاله مروری با جستجو در پایگاه های معتبر علمی ISC, SID, ProQuest, Google scholar, Scopus, Medline, Pubmed, Web of Science با استفاده از کلید واژه های انگلیسی و فارسی روانشناسی قانونی، رفتار مجرمانه، دادگاه، دادرسی کیفری، کیفر قانونی، مسئولیت کیفری، پیشگیری از جرم، مداخله، انجمن بین المللی برای روانشناسی تادیبی و قانونی^۱، انجمن خدمات مشورتی شغلی فارغ التحصیلی^۲، بورد روانشناسی قانونی آمریکا، انجمن روانشناسی آمریکا و انجمن روانشناسی کانادا^۳ از بین مقالات، کنگره ها، سمینارها، کتاب ها، گزارش ها و یادداشت ها از سال ۱۹۶۴ تا سال ۲۰۱۷ در این زمینه استخراج گردید. از بین بیش از ۸۸ مقاله یافت شده تقریباً از ۴۰ مورد آن که دارای اطلاعات مورد اطمینان و کاملاً مرتبط با موضوع بودند برای اجرای این مقاله مروری مورد بررسی قرار گرفتند. با توجه به اینکه بعضی از این مطالعات مربوط به کنفرانس ها و سمینارها بود امکان دسترسی به متن کامل آن وجود نداشت، از چکیده آنها استفاده گردید.

یافته ها

تاریخچه روانشناسی قانونی

رمان های جنایی، فیلم های سینمایی و برنامه های تلویزیونی، علاقه مندی به روانشناسی قانونی را در سال های اخیر به نحو قابل ملاحظه ای افزایش داده اند. تعداد برنامه های دانشگاهی که به ارائه مدرک دوگانه در روانشناسی و حقوق می پردازند و تعداد فارغ التحصیلان روانشناسی قانونی به طور مداوم رو به افزایش است (چری^۴، ۲۰۱۴). روانشناسی قانونی در ۲۰ سال گذشته رشد

¹ International Association for Correctional and Forensic Psychology (IACFP)

² Association of Graduate Careers Advisory Services (AGCAS)

³ Canadian Psychological Association (CPA)

⁴ Cherry

پیدا کرده و رشته ای کاربردی گسترده است که فرصت های متعددی را برای متخصص فراهم می کند. با وجودی که روان شناسی قانونی تنها چند سالی است که به عنوان یک رشته تخصصی مجزا از سوی انجمن روان شناسی آمریکا پذیرفته و به رسمیت شناخته شده است اما خاستگاه و ریشه های تاریخی این رشته تخصصی به تأسیس نخستین آزمایشگاه روان شناسی در آلمان توسط ویلهلم وونت باز می گردد. تئودور اچ بلو^۱ روان شناس قانونی، پلیسی و بالینی مشهور در سال ۱۹۷۷ به عنوان رئیس انجمن روان شناسی آمریکا انتخاب شد. او کتاب معروف روان شناسی قانونی را نوشت و پیرو بی اف اسکینر^۲ و کلارک^۳ بود. در ایجاد رشته روان شناسی قانونی پنج فرد کلیدی مطرح هستند: (۱) جی مک کین کاتل^۴ که روان شناسی شهادت دادن را مورد مطالعه قرار داد؛ (۲) هوگو مانستربرگ^۵ که غالباً به عنوان پدر روان شناسی کاربردی نامیده می شود؛ (۳) آلفرد بینه^۶ که کارهای او در زمینه آزمون های روان شناسی، پایه بسیاری از ارزیابی های نوین قرار گرفته است؛ (۴) ویلیام استرن^۷ که به پژوهش در زمینه دقت اظهارات شهود پرداخت؛ و (۵) ویلیام مارستون^۸ که ارتباط بین فشارخون و دروغگویی را کشف کرد. وی در سال ۱۹۲۳ در مورد دادگاهی فرای بر علیه ایالات متحده^۹ شهادت داد. این مورد قابل توجه است زیرا سابقه ای را برای استفاده از شهود متخصص در دادگاه ها بوجود آورد. دادگاه تجدیدنظر فدرال^{۱۰} تعیین کرد که به طور کلی روش، تکنیک یا ارزیابی از این جهت که بتوانند به عنوان مدرک مورد استفاده قرار گیرد، باید پذیرفته و مورد قبول واقع شوند (چری، ۲۰۱۴).

¹ Theodore, Blau

² B. F. Skinner

³ Clark

⁴ J. Mckeen Cattell

⁵ Hugo Munsterberg

⁶ Alfred Binet

⁷ William Stern

⁸ William Marston

⁹ Frye United States

¹⁰ Federal Court of Appeals

توسعه جدی و مهم در زمینه روانشناسی قانونی آمریکا، پس از جنگ جهانی دوم به وقوع پیوست. در بسیاری از دادگاه‌ها، روان‌شناسان به عنوان شاهد خبره به ادای شهادت و مشاوره پرداختند و نظریات آنها در رأی دادگاه تاثیر گذار گشت. در سال ۱۹۴۰ در مورد دادگاهی مردم بر علیه هاوورن^۱ دادگاه ها حکم صادر کردند که استاندارد برای شهود متخصص بودن در میزان دانش در مورد یک موضوع بود نه در اینکه شهود متخصص مدرک پزشکی داشتند یا نداشتند و عنوان شهود متخصص نسبت به وسعت دانش وی، اهمیت کمتری دارد. در نقطه عطف مورد دادگاهی براون بر علیه بورد آموزش^۲ در سال ۱۹۵۴، چندین روانشناس هم برای شاکیان و هم برای متهمان شهادت دادند. پس از آن، در مورد دادگاهی جنکینز بر علیه ایالات متحده آمریکا^۳ در سال ۱۹۶۲، دادگاه‌ها از روانشناسانی که به عنوان متخصصان بیماری روانی خدمت رسانی می کردند، حمایت کردند و حکم اینکه روانشناسان به عنوان شهود متخصص قابل قبول در دادگاه باشند، صادر شد (چری، ۲۰۱۴). تکامل روانشناسی قانونی ظرف سه دهه گذشته ادامه یافت. تعداد برنامه‌های دانشگاهی که به ارائه مدرک دوگانه در روانشناسی و حقوق می پردازند افزایش پیدا کرد و رشته تخصصی روانشناسی قانونی ایجاد شد. انجمن روانشناسی آمریکا (۲۰۰۱) رسماً روانشناسی قانونی را به عنوان یک رشته تخصصی در حوزه روانشناسی اعلام نمود بورد روانشناسی قانونی آمریکا، (۲۰۱۴). هم اکنون هفت مجله تخصصی در زمینه روانشناسی قانونی تنها در کشور آمریکا به چاپ می رسد (چری، ۲۰۱۴). انجمن بین المللی برای روانشناسی تادیبی و قانونی یک سازمان دانشمندان و متخصصان رفتاری است. این افراد بر ارائه خدمات بهداشت روانی با کیفیت بالا به مجرمین کیفری، و بر ترویج و اشاعه پژوهش در سبب شناسی، ارزیابی و درمان رفتار مجرمانه متمرکز هستند. همه اعضای این انجمن بین المللی روانشناس نیستند و همه آنها در کار ارزیابی های قانونی یا بهداشت روانی تادیبی فعال نیستند. با این حال، آنها معمولاً مدرک پیشرفته ای در علوم رفتاری دارند و در اجرا، عمل، آموزش یا پژوهش مربوط به جمعیت های زندانی و افراد تحت نظارت جامعه مشغول بکار هستند. از سال ۱۹۵۴،

¹ People v. Hawthorne

² Brown v. Board of Education

³ Jenkins v. United States

اهداف انجمن بین المللی برای روانشناسی قانونی و تادیبی شامل موارد زیر بوده اند: ارتقاء توسعه کار روانشناختی در عدالت کیفری و محیط های اجرای قانون، کمک به سمت آموزش مناسب روانشناسی جرم و جنایت، بزهکاری و عدالت کیفری؛ حمایت از توسعه و استفاده از رویکردهای درمانی موثر برای افراد در مراقبت از نظام عدالت کیفری، ایجاد انگیزه پژوهش به سمت ماهیت رفتار مجرمانه، برای تبادل چنین اطلاعات علمی، و برای انتشار گزارش های پژوهش های علمی در مورد رفتار مجرمانه؛ علاقه مند کردن خود به موضوعات عمومی، تخصصی و سازمانی که بواسطه کار روانشناسی بر نظام عدالت کیفری تاثیر می گذارد یا آن را تحت تاثیر قرار می دهد (انجمن بین المللی برای روانشناسی تادیبی و قانونی، ۲۰۱۴). واحد علوم رفتاری آکادمی اف بی آی^۱ با همکاری انجمن روانشناسی امریکا و با حمایت دانشگاه پنسیلوانیا، دانشکده هنر و علوم و مرکز سولومون اش^۲ برای مطالعه تضاد قومی سیاسی در ۲۸ فوریه سال ۲۰۰۲ در کوانتیکوو ویرجینیا^۳، کنفرانس "مقابله با تروریسم: ادغام نظریه و عمل"^۴ را برگزار کرد. این کنفرانس دانشگاهیان پیشرو و متخصصان خبره در حوزه هایی مانند روانشناسی اجتماعی، روانشناسی قانونی و روانشناسی عوامل انسانی، با سازمان های مختلف اجرای قانون را گرد هم آورد (پینیزوتو^۵، ۲۰۱۴).

حیطه ها و حوزه های مرتبط با روانشناسی قانونی

روانشناسی قانونی حیطه ها و موضوعات زیر را در بر می گیرد: ارزیابی قانونی در حوزه کیفری و مدنی، شناسایی شاهدان عینی، تحقیقات پلیس، بازجویی ها و اعترافات، روانشناسی تادیبی، روانشناسی، قانون و سیاست عمومی، مسائل اخلاقی و حرفه ای (تیلور وارد، ۲۰۱۳؛ توماس^۶، ۲۰۱۱). روانشناسان مشغول به کار در روانشناسی قانونی لزوماً "روانشناسان قانونی" نیستند. این افراد

¹ Behavioral Science Unit (BSU) FBI Academy

² Solomon Asch

³ Quantico Virginia

⁴ Countering Terrorism: Integration of Practice and Theory

⁵ Pinizzotto

⁶ Thomas

ممکن است روانشناسان بالینی، روانشناسان مدرسه، متخصصین اعصاب یا مشاورانی باشند که تخصص روانشناختی خود را برای ارائه شهادت، تجزیه و تحلیل یا توصیه و پیشنهادها در موارد قانونی یا جنایی / کیفری بکار می گیرند. برخی از اقداماتی که به طور معمول در روانشناسی قانونی انجام می گیرند عبارتند از ارزیابی های صلاحیت روانی متهم برای محاکمه شدن^۱، توصیه های محکومیت^۲، ارزیابی خطر تخلف مجدد مجرم^۳، شهادت به عنوان یک شاهد متخصص^۴ و ارزیابی های حضانت فرزند^۵. مطابق با نظر روبرت جی گریگوری^۶ در کتاب بررسی روانشناختی: تاریخچه، اصول و کاربرد، نقش های اصلی یک روانشناس در سیستم دادگاه شامل هشت مورد زیر هستند: ارزیابی تمارض احتمالی، ارزیابی وضعیت روانی برای ادعای جنون، صلاحیت روانی متهم برای حضور در جلسات محاکمه، پیش بینی خشونت و ارزیابی خطر، ارزیابی حضانت فرزند در طلاق، ارزیابی آسیب های شخصی، تفسیر داده های پلی گراف/نسخه برداری، و ارزیابی قانونی تخصصی شخصیت (چری، ۲۰۱۴). مباحث مرتبط با روانشناسی قانونی شامل انحراف اجتماعی، بزهکاری و جرم، پزشکی قانونی، جامعه شناسی جنایی، جرم شناسی، جرم شناسی روانی، دروغ سنج، روانپزشکی، روانشناسی، روانشناسی اجتماعی، روانشناسی تبلیغات، روانشناسی جنایی، روانشناسی قضایی و یادگیری اجتماعی هستند. روانشناسی و پزشکی قانونی در مراحل رشد و تحول خود به اهداف یکدیگر نزدیک شده اند. در واقع هر دو رشته با مساله انحراف اجتماعی سر و کار دارند که موجب ایجاد امنیت در جامعه می شوند. بسیاری از پرونده های مالی و جنایی با مسائل روانشناسی مرتبط است و بسیاری از مجرمان می خواهند با استفاده از رفتارهای جنون آمیز از جرم های خود فرار کنند که در این زمینه خلاءهای قانونی نیز در مبحث مسائل روانپزشکی قانونی وجود دارد (توقیفی، ۱۳۹۱). روانشناسی قانونی در حیطه روانشناسی

¹ Competency evaluations

² Sentencing recommendations

³ Evaluations of the risk of reoffending

⁴ Testimony as an expert witness

⁵ Child custody evaluations

⁶ Robert J. Gregory

با روانشناسی زندانبانی، روانشناسی شخصیت، روانشناسی کودک و غیره نیز ارتباط دارد. همچنین در سایر حوزه‌ها با علوم اجتماعی، آسیب‌شناسی اجتماعی، و پزشکی ارتباط نزدیک دارد. یافته‌های روانشناسی کاربرد گسترده‌ای در حوزه عملکرد دادگاه پیدا می‌کنند. هر چند برخی از این یافته‌ها روابط مستقیمی با مسائل قانونی ندارند اما در اکثریت این مسائل چنین روابطی را می‌توان مشاهده کرد. بررسی اظهارات شاهدین، اعترافات و دفاع‌های متهم از دیدگاه روانشناسی شکل دیگری می‌تواند به خود بگیرد. متخصصین روانشناسی و روانپزشکی می‌توانند کمک شایان توجهی در تعیین رای نهایی دادگاه داشته باشند (آلنا ویلا، ۱۹۵۵).

فرصت‌های شغلی در روانشناسی قانونی

روانشناسی قانونی می‌تواند چالش برانگیز باشد اما اگر فرد انعطاف‌پذیر و مایل به کمک و درک مجرم باشد، می‌تواند در این حوزه کار کند. کار یک روانشناس قانونی عمدتاً مربوط به ارزیابی و درمان رفتار مجرمانه خواهد بود. یک روانشناس قانونی نه تنها با زندانیان و مجرمین کار می‌کند، بلکه با سایر متخصصان درگیر سیستم‌های قضایی و کیفری، و با قربانیان جرم و جنایت نیز کار می‌کند. در عین حال که یک روانشناس قانونی درگیر نیمرخ مجرمانه هست، نقشی فراتر نیز دارد. یعنی به شدت درگیر ارائه شواهد مبتنی بر پژوهش برای توسعه سیاست‌ها و شیوه‌های کار خواهد شد و شواهد را به دادگاه ارائه خواهد داد و هیئت‌بورد عفو مشروط و دادگاه و محکمه بهداشت روان را راهنمایی خواهد کرد. کار یک روانشناس قانونی به بازپروری زندانیان کمک خواهد کرد و فرصت‌حمایت و آموزش سایر کارکنان را بدست خواهد آورد (انجمن خدمات مشاورتی شغلی فارغ‌التحصیلی، ۲۰۱۴). موقعیت‌های تخصصی و امکانات شغلی زیادی برای روانشناسان قانونی وجود دارد. آنها می‌توانند در چندین محیط کاری مختلف شامل موارد زیر کار کنند:

۱- پژوهشگر دانشگاهی^۱

روانشناسان قانونی دانشگاهی به تدریس، پژوهش، آموزش و نظارت دانشجویان، و سایر فعالیت های مربوط به آموزش مشغول هستند. این متخصصان معمولاً یک مدرک پیشرفته در روانشناسی (به احتمال زیاد دکترا) دارند. در حالی که تمرکز اصلی آنها بر پژوهش است، برای آنها داشتن سایر موقعیت های روانشناسان قانونی غیر معمول نیست. این متخصصان ممکن است در محیط های مختلف شامل کالج ها، دانشکده ها و دانشگاه ها، موسسات تحقیقاتی، سازمان های دولتی یا خصوصی و سازمان های بهداشت روانی به کار مشغول باشند. پژوهش در روانشناسی قانونی مربوط به روانشناسی و قانون-کیفری یا مدنی- می باشد (چری، ۲۰۱۴). پژوهشگران فرضیه ها را به طور تجربی به آزمایش می گذارند و پژوهش بر روی مسائل مربوط به روانشناسی و قانون را بکار می گیرند (وریستگمان^۲ و فولیرو^۳، ۲۰۰۵). آنها همچنین ممکن است بر روی قانون و ارزیابی سیاستگذاری بهداشت روان، پژوهش انجام دهند (چری، ۲۰۱۴). برخی از روانشناسان معروف در این حوزه سائول کاسین^۴- که به طور بسیار گسترده ای برای مطالعه اعترافات دروغ شناخته شده است-، و الیزابت لوفتوس- که به دلیل تحقیقات اش بر روی حافظه شاهدان عینی شناخته شده است-، می باشند. لوفتوس شهادت شهود متخصص را برای بسیاری از موارد ارائه داده است.

۲- مشاور اجرای قانون^۵

روانشناسان قانونی همچنین به اجرای قانون کمک می کنند. آنها در همکاری با نیروهای پلیس یا سایر سازمان های اجرای قانون کار می کنند. روانشناسان اجرای قانون مسئول کمک به پرسنل اجرای قانون هستند. آنها غالباً برای کمک به مداخله در بحران از جمله پس از تروما و خودکشی آموزش می بینند. سایر وظایف روانشناسان اجرای قانون شامل توسعه برنامه های آموزشی پلیس،

¹Academic researcher

²Wrightsman

³Fulero

⁴Saul Kassin

⁵Consultant to law enforcement

مدیریت استرس، مدیریت پرسنل، و ارجاع پرسنل گروه (دپارتمان)، همچنین خانواده های آنها برای درمان و مشاوره تخصصی و مشاوره هستند (تایلور وارد، ۲۰۱۳). البته، ممکن است مسائل اخلاقی بوجود بیایند مانند این سوال که چه کسی مراجع است (در رابطه با محرمانه بودن افسر پلیس مراجعه کرده یا گروه) (وریستگمان و فولیرو، ۲۰۰۵).

۳- روانشناس تادیبی^۱

روانشناسان تادیبی با زندانیان و مجرمین در محیط های اصلاحی کار می کنند. آنها هم در نقش یک ارزیاب و هم در نقش یک ارائه دهنده درمان به افرادی که زندانی یا در آزادی مشروط یا عفو مشروط بوده اند، خدمت رسانی می کنند. روانشناسان تادیبی همچنین ممکن است پژوهشگر یا شاهد متخصص باشند.

۴- ارزیاب^۲

این روانشناسان قانونی نقش بخش های ارزیابی کننده در موارد کیفری یا مدنی در مورد مسائل بهداشت روانی مرتبط با پرونده خود را دارند. برای موارد جنایی، آنها ممکن است برای ارزیابی از جمله صلاحیت روانی متهمان برای حضور در جلسات محاکمه، وضعیت روانی آنها در زمان ارتکاب جرم (جنون)، و خطر آنها برای اعمال خشونت آمیز آینده، اما نه فقط محدود به این موارد، فراخوانده شوند. برای موارد مدنی، آنها ممکن است برای ارزیابی از جمله وضعیت روانشناختی فرد پس از یک حادثه یا خانواده های موارد حضانت، اما نه فقط محدود به این موارد، فراخوانده شوند (چری، ۲۰۱۴). هر ارزیابی صورت گرفته توسط ارزیاب یک جلسه مشاوره در نظر گرفته نمی شود، و بنابراین هر چه گفته شده یا انجام شده است، محرمانه نیست. وظیفه ارزیاب است تا بخش هایی که همه چیز را در این جلسه برای بررسی دقیق در یک گزارش قانونی یا شهادت متخصص باز خواهند کرد، مطلع سازد (وریستگمان و فولیرو، ۲۰۰۵). ارزیاب ها از نزدیک با شهود متخصص (در زیر مورد بحث قرار می گیرند) کار می کنند به طوری

¹ Correctional psychologist

² Evaluator

که بسیاری از آنها برای شهادت دادن در مورد آنچه از ارزیابی هایشان نتیجه گرفته اند، به دادگاه فراخوانده می شوند. آنها تنوعی از انواع محیط های شغلی را دارند مانند بیمارستان های روانپزشکی ایالتی و قانونی، مراکز بهداشت روانی و کار خصوصی. ارزیاب ها معمولاً به عنوان روانشناسان بالینی آموزش و تعلیم دیده هستند (چری، ۲۰۱۴).

۵- شاهد متخصص^۱

بر خلاف شاهدان واقعی که محدود می شوند به افرادی که در مورد آنچه که می دانند یا مشاهده کرده اند شهادت می دهند، شاهدان متخصص توانایی اظهار نظر دارند، به دلیل اینکه همانطور که نام آنها نشان می دهد، در یک موضوع خاص "متخصص" تصور می شوند. آنها دارای دانش تخصصی در مورد موضوع هستند. شاهدان متخصص برای شهادت دادن در مورد مسائل بهداشت روانی (تخصص بالینی) یا سایر حوزه های تخصص مانند حوزه های اجتماعی، تجربی، شناختی، یا رشدی/تکاملی به دادگاه فراخوانده می شوند (وریستگمان و فولیرو، ۲۰۰۵). نقش یک شاهد متخصص بودن، یک نقش اولیه نیست و این نقش معمولاً در رابطه با سایر نقش ها ایفا می شود مانند نقش یک فرد پژوهشگر، دانشگاهی، ارزیاب، یا روانشناس بالینی. روانشناسان بالینی قانونی متهم را ارزیابی می کنند و سپس به عنوان شاهدان متخصص برای شهادت دادن در باره وضعیت روانی متهم به دادگاه می آیند (چری، ۲۰۱۴). در گذشته، شاهدان متخصص در درجه اول در دادگاه خدمت می کردند تا با شاکیان و طرفین دعوی. امروزه، این کار به ندرت اتفاق می افتد و استخدام بسیاری از شاهدان متخصص توسط وکلای دادگاه انجام می شود. اما صرف نظر از اینکه کارشناس نامیده می شوند، این قاضی است که مقبولیت شاهد متخصص را تعیین می کند. همه شاهدان متخصص اخلاقی باید قادر به حل و فصل موضوع مربوط به مورد و یک مدافع بودن را داشته باشند. آنها باید بین وفاداری به رشته تخصصی با برای پیامد کار برای مورد خود تصمیم بگیرند (وریستگمان و فولیرو، ۲۰۰۵).

¹ Expert witness

۶- ارائه دهنده درمان^۱

ارائه دهندگان درمان روانشناسان قانونی هستند که مداخله روانشناختی یا درمان، هم در موارد کیفری و هم در موارد مدنی را برای افرادی که به این خدمات نیاز دارند یا این خدمات را درخواست می کنند، انجام می دهند. در اقدامات کیفری، ممکن است از ارائه دهندگان درمان درخواست شود برای ارائه مداخلات روانشناختی به افرادی که پس از آنکه توسط دادگاه به عنوان عدم صلاحیت برای محاکمه شدن مشخص شده اند، برای اعاده و تجدید صلاحیت نیاز به درمان دارند. از آنها ممکن است درخواست شود برای ارائه درمان برای بیماری روانی افرادی که در حین ارتکاب جرم و جنایت دیوانه تلقی می شدند. از آنها همچنین ممکن است برای انجام درمان، جهت حداقل رساندن احتمال اعمال خشونت آمیز در آینده، برای افرادی که در معرض خطر بالایی از ارتکاب یک جرم خشونت آمیز هستند، درخواست شود. برای اقدامات و دعاوی مدنی، ارائه دهندگان درمان ممکن است به درمان خانواده های در حال طلاق یا موارد حضانت بپردازند. آنها همچنین ممکن است به افرادی که از آسیب های روانشناختی ناشی از برخی از انواع تروما رنج برده اند، درمان را ارائه دهند. ارائه دهندگان درمان و ارزیاب ها در انواعی از محیط ها شامل بیمارستان های روانپزشکی ایالتی و قانونی و دولتی، مراکز بهداشت روانی و کار خصوصی کار می کنند. جای تعجب نیست که کار آنها تا حد زیادی ممکن است همپوشی داشته باشد. اگر چه از نظر اخلاقی مورد تایید نیست، یک روانشناس قانونی ممکن است برای یک مراجع هم نقش یک ارائه دهنده درمان را ایفا کند و هم نقش یک ارزیاب را (چری، ۲۰۱۴).

¹ Treatment provider

۷- مشاور محاکمه یا دادگاه^۱

روانشناسان قانونی معمولاً درگیر در مشاوره دادگاه یا محاکمه هستند و آنها بخشی از روانشناسی قانونی هستند. در امریکا یک مشاور محاکمه یا دادگاه، یک مشاور هیئت منصفه، یا یک مشاور دادخواهی، دانشمندان اجتماعی هستند که با متخصصان حقوقی مانند وکلای مدافع، برای کمک به آماده سازی مورد که شامل انتخاب هیئت منصفه، ایجاد راهبرد موردی و آماده سازی شاهد هستند، کار می کنند (چری، ۲۰۱۴؛ وریستگمان و فولیرو، ۲۰۰۵). آنها به طور جدی بر پژوهش تاکید می کنند. مشاوران محاکمه یا دادگاه همچنین ممکن است در سمینارهای معطوف به بهتر شدن انتخاب هیئت منصفه و مهارت های ارائه محاکمه شرکت کنند. تبدیل شدن به یک مشاور محاکمه یا دادگاه لزوماً نیاز به مدرک دکترا یا حتی مدرک کارشناسی ندارد. همه آنچه که واقعا مورد نیاز است، داشتن حدودی از سطح آموزش است. مشاوران دادگاه ها یا محاکمه ها با بسیاری از مسائل اخلاقی مواجه می شوند. آنها نه تنها دانشمندان اجتماعی هستند؛ بلکه ممکن است از کارآفرینان خوب، بازاریاب تجارت خود و نگهدار هزینه های ثابت باشند. به عنوان پژوهشگران کاربردی که به دستورالعمل های متعاقب پژوهش اخلاقی نیاز دارند، این چالشی برای مسئولیت های اخلاقی آنها است. مشاوران دادگاه یا محاکمه توسط وکلای مدافع استخدام می شوند و تعارض ها ممکن است زمانی بوجود بیایند که هر یک از طرفین در باره یک موضوع خاص دارای دیدگاهی مختلف باشد مانند اینکه هیأت منصفه آینده نگر باید تیرئه کند، چه ترجیحات هیئت منصفه برای این مورد مناسب باشند یا نباشند و غیره، آنها باید همیشه در نظر داشته باشند که آنها کارمندان وکلای مدافع هستند و قادر به تصمیم گیری نهایی در مورد وضعیت مورد نمی باشند (وریستگمان و فولیرو، ۲۰۰۵).

¹ Trial consultant

آنچه از یک روانشناس قانونی انتظار می رود

روانشناسان قانونی در بسیاری از محیط های قانونی مختلف، نوشتن گزارش ها، دادن شهادت، انجام درمان مستقیم یا کار با جوامع درمانی کار می کنند. چارلز پاتریک اوینگ^۱ در کتاب خود تحت عنوان "محاكمه یک روانشناس قانونی: کتاب موردی^۲ تصویر روشنی از ارزیابی، نوشتن و شهادت دادن در دادگاه در موارد کیفری دشوار را ارائه داده است. در بسیاری از مطالعات استفان سی سی و الیزابت لوفتوس دغدغه های قانونی ماهیت این موضوع را تغییر می دهند که ما چگونه حافظه و بد ارتباطی^۳ را مفهوم سازی می کنیم. به طور قطع روانشناسی قانونی در اینجا به کار می آید (تایلور وارد، ۲۰۱۳). روانشناسان قانونی یک جزء ضروری از نظام قانونی شده اند. آنها تعیین می کنند که آیا شخص قادر به محاكمه است یا نه. روانشناس قانونی همچنین به تصمیم قاضی در مورد بحث و جدل والدین برای حضانت فرزند کمک می کند. روانشناسان قانونی اغلب در پشت صحنه در مشاوره هم با قربانیان و هم عاملین جرم ها کار می کنند (توصیف های درس روانشناسی قانونی^۴، ۲۰۱۴). آنچه از یک روانشناس قانونی انتظار می رود موارد زیر را در بر می گیرد: (۱) روانشناس قانونی می تواند یک حرفه استرس زا باشد زیرا وی در موقعیت های چالش برانگیز با زندانیان یا مجرمین سابقه دار که ممکن است مایل نباشند که به آنها کمک شود، کار خواهند کرد. ممکن است مقدار کمی خطر شخصی وجود داشته باشد و روانشناس قانونی باید انعطاف پذیر باشد، (۲) محیط های کاری متفاوت هستند. برای مثال، در زندان ها یک روانشناس قانونی لازم است به رفتارهای پر سر و صدا و آشوب و توقیف/حبس/بازداشت عادت کند. برخی موسسه ها مشاهده با دوربین و ثبت بازرسی در محیط های قانونی را اجباری می کنند، (۳) گزینه های کاری تمام وقت و نیمه وقت امکان پذیر است و روانشناس قانونی ممکن است قادر به گرفتن استراحت شغلی بسته به کارفرما باشد. بر اساس تجربه کاری، اگر یک روانشناس

¹ Charles Patrick Ewing

² Trials of a forensic psychologist: A casebook

³ Miscommunication

⁴ Course descriptions of forensic psychology

قانونی به سمت مشاوره و راهنمایی پیش برود، امکان خوداشتغالی^۱ یا انجام کار آزاد وجود دارد، ۴) سفر برای کار و دور شدن گاهی اوقات برای یک روانشناس قانونی ضروری است. کار در خارج از کشور یا سفر خارج از کشور غیر معمول نیست (انجمن خدمات مشورتی شغلی فارغ التحصیلی، ۲۰۱۴). هنگامی که نظام قانونی به تخصص روانشناختی، چه در ارزیابی زندانیان، چه برای شهادت در دادگاه یا برخورد با رفتار تروریستی نیاز دارد، برای کمک کردن نوبت به روانشناسان قانونی کیفری^۲ می رسد. این روانشناسان به طور خاص در استفاده از اصول و شیوه های روانشناسی برای موضوعات برخورد با قوانین و نظام قانونی آموزش می بینند. روانشناسان قانونی کیفری در درجه اول در نظام عدالت کیفری کار می کنند، در حالی که عدالت مدنی و نظام های دادگاه خانواده توسط روانشناسان در سایر زیر رشته های روانشناسی قانونی اشغال می شوند (روانشناس قانونی: اطلاعات شغلی و ملزومات آموزشی^۳، ۲۰۱۴).

انواع مکان های شغلی روانشناس قانونی

افرادی که به دنبال شغل روانشناسی قانونی هستند اغلب قادر به پیدا کردن کار در مراکز پلیس، دادگاه ها و موسسات قانونی/حقوقی خواهند بود. زندان ها، تادیب گاه ها، و مراکز بازداشتگاه نوجوانان نیز روانشناسان قانونی را استخدام می کنند. آنها همچنین ممکن است فرصت هایی را برای تبدیل کردن خوداشتغالی داشته باشند. برخی ممکن است برای مثال به عنوان مشاوران کار کنند، یا ممکن است این شغل را جهت دریافت دستمزد، برای شهادت دادن به عنوان شهود متخصص، انتخاب کنند. در انگلیس یک روانشناس قانونی عمدتاً در سرویس زندان کار می کند اما ممکن است در مکان های خدمات عفو مشروط، بیمه خدمات درمانی و بیمارستان های خصوصی، خدمات پلیس، خدمات اجتماعی و موسسات آموزش عالی نیز کار کند (انجمن خدمات مشورتی شغلی فارغ التحصیلی، ۲۰۱۴).

¹ Self-employed

² Criminal forensic psychologists

³ Forensic psychologist: Education requirements and career information

مسئولیت های شغلی روانشناس قانونی

بخش اصلی کار با مجرمان متمرکز بر درمان در محیط های قانونی است که وظایف یک روانشناس قانونی شامل موارد زیر خواهند بود: انجام ارزیابی های یک به یک^۱، غالبا برای ارزیابی خطر تخلف مجدد (مثلا برای محکومین در حال ورود به جامعه یا مجرمان جنسی پس از برنامه درمانی) یا خودکشی، خودآسیبی یا سایر رفتارهای پرخطر؛ ایجاد، اجرا و مرور برنامه های توانبخشی و درمانی مناسب برای متخلف یا مجرم از جمله مدیریت خشم، درمان اعتیاد به مواد و الکل و آموزش مهارت های اجتماعی و شناختی؛ انجام پروژه های تحقیقاتی برای ارزیابی موقعیت های تاثیرگذار بر زندانیان برای مثال بررسی تاثیر قلدری در زندان ها یا اثربخشی یک برنامه مدیریت خشم؛ انجام تجزیه و تحلیل آماری برای نیمرخ قانونی مراجع؛ ارائه آموزش جهت حمایت از کارکنان قانونی در زمینه هایی مانند مدیریت استرس، یا آموزش در مورد چگونگی مقابله با درک قلدری و روش ها برای مذاکره در بحران (خطرناک)؛ ارائه شهادت شاهدان متخصص در دادگاه برای هیئت عفو مشروط و دادگاه ها و محکمه های بهداشت روانی؛ کمک به سیاست و راهبرد توسعه جهت اطمینان پیدا کردن از بهبود خدمات مستمر. یک روانشناس قانونی ممکن است درگیر کار با قربانیان جرم و جنایت و عموم مردم در رابطه با ترس های آنها حول و حوش جرم و جنایت؛ انجام پژوهش های کاربردی؛ طراحی و اداره آموزش؛ مشاوره و راهنمایی سازمانی گردد (انجمن خدمات مشورتی شغلی فارغ التحصیلی، ۲۰۱۴).

عمل روانشناس قانونی

قبل از اینکه شخص برای انتخاب حرفه روانشناسی قانونی تصمیم گیری کند، چندین عامل مانند لذت بردن از کار با دیگران، چالش با مشکلات، و علاقه همزمان به مطالعه در هر دو حوزه قانون و روانشناسی را باید در نظر بگیرد. آیا شخص از کار کردن با دیگران لذت می برد؟ روانشناسان قانونی معمولا علاوه بر کار مستقیم با مراجعین یا مجرمین جنایی، و با تیمی از سایر متخصصین نیز کار می کنند. آیا شخص از چالش کردن با مشکلات لذت می برد؟ در اکثر مواقع، افراد در حال تجربه مشکلاتی هستند که به آسانی یا

¹ One-to-one assessments

به سرعت نمی‌توانند برطرف شوند. روانشناسان قانونی نیاز به صبر، خلاقیت و تعهد دارند. آیا شخص علاقه مند به مطالعه در هر دو حوزه، هم قانون و هم روانشناسی، می‌باشد؟ دانشجویانی که از مطالعه در هر دو حوزه لذت می‌برند ممکن است دریابند که روانشناسی قانونی یک گزینه حرفه‌ای کامل برای آنها است (چری، ۲۰۱۴). تنوعی از مسیرهای شغلی وجود دارند که یک روانشناسی قانونی ممکن است در آنها کارکنند. برخی به طور خاص با قربانیان جرم کار می‌کنند. یک روانشناس قانونی یا قربانیان تجاوز به عنف و سوء استفاده در تمام سنین، قبل، حین و پس از محاکمه در دادگاه مشاوره می‌کند. آنها همچنین به قربانیان در برخورد با استرس‌رهایی از جرم، زمانی که قربانیان شاهد جرم به نظر می‌رسند، کمک می‌کنند. گاهی، روانشناس قانونی به عنوان یک شاهد متخصص در دادگاه برای توضیح دادن تاثیرات جرم بر قربانی به قاضی و هیئت منصفه، شهادت می‌دهند. سایر روانشناسان قانونی با متهم کار می‌کنند. این روانشناسان با افراد متهم به ارتکاب جرایم مشاوره می‌کنند و سطوح صلاحیت روانی متهم را برای حضور در جلسات محاکمه ارزیابی می‌کنند. روانشناس قانونی اغلب تعیین می‌کند که آیا متهم به اندازه کافی درک واضح و روشنی از درستی و نادرستی برای محاکمه شدن در دادگاه دارد یا نه. آنها ممکن است به قاضی توصیه و پیشنهاد کنند که متهم برای درمان قبل از یا در حین محاکمه در دادگاه به یک موسسه فرستاده شوند. این روانشناسان با اشخاصی که به ارتکاب جرم‌ها محکوم شده‌اند، در صورتی که بخشی از این حکم شامل درمان توانبخشی باشد نیز کار می‌کنند (روانشناس قانونی: اطلاعات شغلی و ملزومات آموزشی، ۲۰۱۴). روان‌شناسانی که در حوزه روانشناسی قانونی فعالیت می‌کنند، اصول روان‌شناختی را در جنبه‌های قانونی به کار می‌بندند. از جمله این فعالیت‌ها می‌توانند به مطالعه رفتارهای مجرمانه و درمان آنها و یا کار در دستگاه قضایی اشاره کرد. این روان‌شناسان معمولاً به عنوان شاهد در دادگاه‌ها حضور می‌یابند. لذا بسیاری از روانشناسان قانونی همچنین به عنوان شهود متخصص در طول محاکمه‌ها و دادگاه‌های کیفری کار می‌کنند. آنها اغلب در مورد اینکه چرا یک جرم ممکن است رخ داده باشد، شهادت‌هایی را ارائه می‌دهند، یا اینکه آیا آنها معتقدند که متهم احتمالاً مرتکب جرم مورد سوال شده است یا نه. یک روانشناس قانونی همچنین ممکن است بر صدور حکم کیفری تاثیر بگذارد. همچنین یک روانشناس قانونی اغلب صحنه‌های جرم را بررسی خواهد

کرد. شواهد و مدارک، یا حتی فقدان شواهد و مدارک، در یک صحنه جرم اغلب می تواند به منظور ایجاد یک نیمرخ کیفری مورد استفاده قرار گیرد. این نیمرخ بعداً می تواند برای تعیین و مشخص کردن فهرست مظنونین مورد استفاده قرار بگیرد (انجمن روانشناسی امریکا، ۲۰۱۳، ۲۰۱۰).

روانشناس قانونی نسبت به یک روانشناس بالینی سنتی مراجع یا متهم را از یک دیدگاه متفاوت می بیند. نگاه به موقعیت از نقطه نظر مراجع یا همدلی کردن^۱، وظیفه یک روانشناس قانونی نیست (انجمن روانشناسی امریکا، ۲۰۱۳، ۲۰۱۰). فرهنگ و ارزش های خدمات بهداشت ملی و کارکنانی که در آن کار می کنند در سال های اخیر توجه زیادی را به خود جلب کرده اند. همدلی و مراقبت دلسوزانه نسبت به استفاده کنندگان از خدمات حائز اهمیت شده است. فرمول بندی روانشناختی ممکن است یکی از راه هایی باشد که متخصصان بالینی می توانند استفاده کنندگان از خدمات خود را به طور کامل تر درک کنند، که این امر می تواند منجر به افزایش همدلی شود که متخصصان بالینی نسبت به استفاده کنندگان از خدمات بیان می کنند. فرمول بندی روانشناختی مبتنی بر نظریه روانشناختی مشکلات استفاده کنندگان از خدمات، همدلی را در خدمات بهداشت روانی قانونی بهبود می بخشد (ویلیکینسون^۲ و همکاران، ۲۰۱۷؛ جانستون^۳ و دالوس^۴، ۲۰۱۳؛ بخش روانشناسی بالینی انجمن روانشناسی بریتانیا^۵، ۲۰۱۱؛ بری^۶ و همکاران، ۲۰۰۹).

آزمون های سنتی روانشناختی و روش مصاحبه، وقتی برای موقعیت قانونی بکار برده می شوند، کافی نیستند. در ارزیابی های قانونی، ارزیابی ثبات اطلاعات واقعی در سراسر منابع متعدد حائز اهمیت است. ارزیابی های قانونی باید قادر به ارائه منبعی باشند

¹ Empathizing

² Wilkinson

³ Johnstone

⁴ Dallos

⁵ Division of Clinical Psychology of British Psychological Society

⁶ Berry

که هر گونه اطلاعات مبتنی بر آن است. روانشناسان درمانگر به طور معمول ارزیابی سوگیری پاسخ یا اعتبار عملکرد را ارزیابی نمی کنند، در حالی که روانشناس قانونی معمولاً این کار را انجام می دهد (انجمن روانشناسی آمریکا، ۲۰۱۳، ۲۰۱۰). روانشناسان قانونی اغلب درگیر مشاجرات حبس و بازداشت، ادعاها و پرونده های حقوقی هستند و طیف گسترده ای از وظایف را در سیستم عدالت کیفری انجام می دهند. برخی از روانشناسان قانونی در دادگاه های خانواده کار می کنند و خدمات روان درمانی ارائه می دهند، ارزیابی های حضانت فرزند را انجام می دهند، گزارش های سوء استفاده از کودکان را بررسی می کنند و ارزیابی های خطر ملاقات را انجام می دهند. روانشناسان قانونی که مشغول به کار در دادگاه های مدنی هستند اغلب صلاحیت را ارزیابی می کنند، نظریات ثانویه را مطرح می کنند و روان درمانی برای قربانیان جرم و جنایت را انجام می دهند. روانشناسان قانونی مشغول به کار در دادگاه های کیفری ارزیابی صلاحیت روانی متهم برای حضور در جلسات محاکمه را انجام می دهند، با شاهدان کودک کار می کنند، و ارزیابی نوجوانان و بزرگسالان مجرم را انجام می دهند (چری، ۲۰۱۴).

پژوهش اغلب بخش بزرگی از حرفه روانشناسی قانونی است. روانشناسان قانونی اغلب پژوهش سایر متخصصان را مطالعه و تحلیل خواهند کرد، همچنین پژوهش های خود را انجام خواهند داد. آنها ممکن است مجرمان و جرم هایشان را بررسی کنند، برای مثال، تعیین اینکه مجرمان چه نوع خاصی از صفات شخصیتی را دارند. این وظایف ممکن است شامل مصاحبه با مجرمان، همراه با نزدیکان آنها و قربانیان باشد. بنابراین، عمل روانشناسی قانونی، و شاید شایع ترین وظیفه روانشناسان قانونی، ارزیابی روانشناختی افرادی است که به شیوه ای یا روشی دیگر، با نظام قانونی درگیر هستند. بنابراین، اگر چه آموزش در قانون و روانشناسی قانونی لازم است، مهم ترین مهارت های یک روانشناس قانونی باید شامل داشتن مهارت های بالینی قوی باشد. یعنی مهارت هایی مانند ارزیابی بالینی، مصاحبه، گزارش نویسی، مهارت های ارتباطی کلامی قوی (بویژه اگر یک شاهد متخصص در دادگاه است) و معرفی/ارائه مورد، همه در محیط پایه و اساس عمل روانشناسی قانونی بسیار مهم هستند. با این مهارت ها روانشناسان قانونی وظایفی مانند ارزیابی تهدید برای مدارس، ارزیابی های حضانت فرزند، ارزیابی های صلاحیت متهمان و سالمندان، خدمات مشاوره

ای برای قربانیان جرم، روش های اطلاع رسانی مرگ^۱، غربالگری و انتخاب درخواست کنندگان اجرای قانون، ارزیابی اختلال استرس پس از سانحه و تفسیر و ارزیابی برنامه های مداخله ای و درمانی برای مجرمین نوجوانان و بزرگسالان را انجام می دهند. کار روانشناسی قانونی شامل تحقیقات، مطالعات پژوهشی، ارزیابی ها، مشاوره، طراحی و اجرای برنامه های درمانی و شهادت شاهد متخصص دادگاه هستند (انجمن روانشناسی آمریکا، ۲۰۱۳، ۲۰۱۰). مسلماً یکی از جالب ترین ارزیابی ها برای یک روانشناس قانونی ارزیابی در موارد جنون^۲ است. در ایالات متحده اگر در زمانی که یک فرد عمل مجرمانه مرتکب شده، "عقل مجرمانه"^۳ نبوده است، نمی تواند مسئول جرم باشد. چندین وضعیت وجود دارند که در آن قانون مشخص می کند که "عقل مجرمانه" وجود ندارد (برای مثال دفاع از خود). "جنون" یک اصطلاح روانشناختی نیست بلکه یک اصطلاح قانونی است. در آمریکا استاندارد برای جنون توسط هر ایالت تعیین می شود، و همچنین یک استاندارد فدرال وجود دارد. یک استاندارد مشترک این است که آیا فرد می داند کاری که او در حال انجام آن بود، اشتباه بوده است. روانشناس قانونی باید وضعیت روانی مجرم را در زمان ارتکاب جرم مشخص کند نه اینکه مجرم در حال حاضر چه عملکردی دارد. بنابراین، بسیاری از کارهای روانشناس قانونی گذشته نگر است و باید متکی بر اطلاعات شخص سوم، قباله های وثیقه ای و ارتباطات مکتوب (برای مثال، اظهارات مطرح شده در زمان ارتکاب جرم) باشد (تایلور و ارد، ۲۰۱۳).

¹ Death notification procedures

² Insanity

³ Guilty mind

تمارض^۱

یک موضوع مهم در هر نوع ارزیابی قانونی، موضوع تمارض و فریب است. ارزیاب شوندگان ممکن است علائم اختلال روانی را به طور عمدی اغراق یا وانمود کنند. روانشناس قانونی باید همیشه احتمال تمارض را در ذهن خود نگه دارد. اگر روانشناس قانونی فرصت مشاهده ارزیاب شوندگان را در سراسر طول زمان و یا در محیط های مختلف داشته باشد، احتمال این که او تمارض و فریب را کشف و شناسایی کند، افزایش می یابد زیرا ارزیاب شوندگان معمولاً در حفظ علائم دروغین به طور مداوم در طول زمان و در طی موقعیت ها، دچار اشکال هستند (راجرز^۲، ۱۹۹۷). در برخی از پرونده های جنایی، دادگاه تمارض یا بیماری وانمود شده را به عنوان جلوگیری از عدالت تلقی می کند و بر طبق آن متهم را محکوم می کند. در مورد دادگاه ایالات متحده بر علیه بینون^۳، تمارض یا بیماری وانمود شده در طول یک ارزیابی صلاحیت برگزار شد و منجر به یک حکم فزاینده گردید. به این ترتیب، بیماری های روانی دروغین در یک ارزیابی صلاحیت متهم - تا - محاکمه متهم در حال حاضر می تواند برای ارتقاء سطح صدور حکم متعاقب دادخواست مجرم یا گناهکار بوجود بیاید (دارانی^۴، ۲۰۰۶).

ارزیابی های صلاحیت

به طور معمول، وظایف یک روانشناس قانونی تا حد زیادی به موضوعات محدوده خاصی و مدت زمان محدود می شوند. از یک روانشناس قانونی خواسته می شود تا وظیفه بسیار خاصی را در هر مورد فردی داشته باشد مانند مشخص کردن اینکه آیا یک مظنون از نظر روانی صلاحیت رویارو شدن با اتهامات وارده را دارد. در صورتی که سوالی از صلاحیت روانی متهم برای محاکمه شدن وجود دارد، یک روانشناس قانونی توسط دادگاه برای بررسی و ارزیابی فرد متهم تعیین می شود. فرد ممکن است در بازداشت باشد

¹ Malingering

² Rogers

³ United States v. Binion

⁴ Darani

یا ممکن است به قید وثیقه آزاد شده باشد. بر اساس ارزیابی قانونی، به دادگاه توصیه شده است چه متهم و چه غیر متهم، برای ادامه محاکمه صلاحیت داشته باشد. اگر متهم برای ادامه محاکمه فاقد صلاحیت در نظر گرفته شده است، گزارش یا شهادت شامل توصیه هایی برای دوره ای موقت خواهند بود که طی آن دوره تلاش برای اعاده صلاحیت فرد برای درک رسیدگی های دادگاهی و قانونی صورت می گیرد، همچنین شرکت مناسب در دفاع از خودشان انجام خواهد شد (شاپیرو، ۱۹۹۱). اغلب، در مشاوره یک روانشناس قانونی، برای یک تسهیلات درمان روانپزشکی تا زمانی که فرد دارای صلاحیت تشخیص داده شود، موضوعی متعهدانه تلقی شده است (گریسو، ۱۹۸۸). در نتیجه مورد دادگاهی فورد بر علیه وین رایت^۱، یک زندانی محکوم به اعدام فلوریدا که حکم وی قبل از اینکه به دیوان عالی ایالات متحده آورده شود اجرا گردید، روانشناسان قانونی برای ارزیابی صلاحیت زندانی برای موارد مجازات محکوم به اعدام (مجازات اعدام بیمار روانی: نظام عدالت کیفری و مورد آلون فورد^۲، ۲۰۰۷، مجازات اعدام بیمار روانی، ۲۰۰۷، فورد بر علیه وین رایت، ۲۰۰۷) تعیین شدند (روئیش^۳، زاپف^۴ و هارت^۵، ۲۰۰۹).

ارزیابی های سلامت عقل

روانشناس قانونی همچنین ممکن است برای ارزیابی وضعیت روانی متهم در زمان ارتکاب جرم توسط دادگاه تعیین شود. اینها متهمانی هستند که قاضی، دادستان یا وکیل مدافع از طریق تعامل شخصی با متهم یا از طریق خواندن گزارش پلیس، معتقدند که ممکن است در زمان ارتکاب جرم به طور قابل توجهی دچار اختلال بوده اند. در سایر موقعیت ها، وکیل مدافع ممکن است تصمیم بگیرد برای درخواست ارتکاب جرم به دلیل جنون کند. در این مورد، معمولاً دادگاه ارزیاب قانونی تعیین می کند و در دفاع ممکن است متخصص قانونی خود را بکار بگیرد. در اقدام واقعی، دادخواست جنون در یک محاکمه به ندرت وجود دارد. در واقع یک

¹ Ford v. Wainwright

² Alvin Ford

³ Roesch

⁴ Zapf

⁵ Hart

دادخواست برای جنون تنها از ۱ در ۱۰۰۰ از موارد مورد استفاده قرار می‌گیرد. ارزیابی‌هایی که مورد استفاده قرار خواهند گرفت می‌توانند شامل این موارد باشند: وضعیت روانی به هنگام ارتکاب جرم^۱، ارزیابی‌ای که در مورد وضعیت روانی فرد در زمانی که مرتکب جرم شده است قضاوت می‌کند، کمک کردن برای تصمیم‌گیری‌ای که آنها باید در برابر این جرم بکنند. فرد همچنین می‌تواند دادخواست گناهکار نبودن/مجرم نبودن به واسطه دلیل جنون^۲، یا گناهکار/مجرم اما بیماری روانی^۳ بدهد، مواردی که افراد محکومیت خود را در یک مرکز بهداشت روانی شروع و سپس آن را در یک مرکز تادیبی کامل خواهند کرد. معمولاً همه قضاوت‌ها در باره وضعیت روانی متهم در زمان ارتکاب جرم، قبل از اینکه فرایند محاکمه آغاز شود، توسط دادگاه انجام می‌شوند (راجرز، ۱۹۸۶).

تخفیف در حکم

حتی در موقعیت‌هایی که اختلال روانی متهم، معیارهای گناهکار نبودن را بواسطه دلیل دفاع جنون کامل نمی‌کند، وضعیت روانی متهم در زمان ارتکاب جرم، همچنین سابقه گذشته اختلال روانی و سوء استفاده روانی می‌تواند برای تلاش در تخفیف در حکم بکار برده شود. ارزیابی و گزارش روانشناس قانونی یک عنصر مهم در ارائه شواهد برای تخفیف در حکم متهم است. در مورد دادگاه هامبلین بر علیه میتچل^۴، ششمین دادگاه تجدیدنظر سیرکوئیت^۵، تصمیم یک دادگاه پایین‌تر را به دلیل اینکه رایزنی دادگاه به طور کامل تاریخچه روانی متهم در آماده‌سازی برای مرحله صدور حکم مجازات را بررسی نکرده بود، تغییر داد (هامبلین بر علیه میتچل، ۲۰۰۳). به طور خاص، دادگاه اظهار داشت که چنین بررسی باید اعضای خانواده فعلی و گسترده متهم، سابقه پزشکی و سابقه خانوادگی و اجتماعی (از جمله سوء استفاده جسمی و روانی، خشونت خانگی، مواجهه با حوادث تروماتیک و خشونت

¹ Mental State at time of Offense (MSO)

² Not Guilty by Reason of Insanity (NGRI)

³ Guilty But Mentally III (GBMI)

⁴ Hamblin v. Mitchel

⁵ The Sixth Circuit Court of Appeals

جنایی) را در بر گیرد. این مسئله بیشتر در موارد دادگاه ویگینز بر علیه اسمیت^۱ و بیگی بر علیه دریتکی^۲ مورد تاکید قرار گرفت (روئیش، زایف و هارت، ۲۰۰۹).

سایر ارزیابی ها

از روانشناسان قانونی غالباً برای ارزیابی از خطرناک بودن فرد یا خطر تخلف مجدد فرد درخواست می شود. آنها ممکن است اطلاعات و توصیه های لازم را برای مقاصد صدور حکم، تضمین مالی عفو مشروط، و فرمول بندی شرایط عفو مشروط فراهم کنند که اغلب شامل ارزیابی توانایی مجرم برای یازتوانی می باشد. همچنین از روانشناسان قانونی سوال هایی در مورد قابل قبول بودن و اعتبار شاهد و تمارض پرسیده می شود (راجرز، ۱۹۹۷). گاهی اوقات، آنها همچنین ممکن است نیمرخ های کیفری را برای اجرای قانون ارائه دهند (ملوی^۳، ۱۹۹۸، ۱۹۹۶؛ هولمز^۴، ۱۹۹۰؛ ریسلر^۵، ۱۹۸۸). به دلیل تصمیم دیوان عالی قوانین تعهد غیر ارادی حمایتی برای مجرمان جنسی درنده خو در مورد کانزاس بر علیه هندریکس^۶ این احتمال وجود دارد که روانشناسان قانونی درگیر تهیه توصیه نامه ها، در موارد فردی تصمیم های تعهد مدنی پایان حکم بشوند.

تمایز بین ارزیابی قانونی و ارزیابی درمانی

تعاملات یک روانشناس قانونی دارای مسئولیت های اخلاقی نسبت به مراجع، تا حد زیادی با برخورد یک روانشناس با یک مراجع در یک محیط بالینی متفاوت است. بین ارزیابی قانونی و ارزیابی درمانی تمایزاتی به شرح زیر وجود دارد (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹):

¹ Wiggins v. Smith

² Bigby v. Dretke

³ Meloy

⁴ Holmes

⁵ Ressler

⁶ Kansas v. Hendricks

- **محدوده^۱**. به جای مجموعه گسترده ای از مسائل که یک روانشناس در یک محیط بالینی بر آن تاکید دارد، یک روانشناس قانونی بر مجموعه ای معین از رویدادها یا تعاملات با یک ماهیت غیر بالینی تاکید می کند (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹).
- **اهمیت دیدگاه مراجع^۲**. یک متخصص بالینی اهمیت اولیه را بر درک نقطه نظر منحصر به فرد مراجع می گذارد، در حالی که یک روانشناس قانونی علاقه مند به صحت و دقت است، و نقطه نظر مراجع ثانویه است (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹).
- **داوطلبانه بودن^۳**. معمولا در یک محیط بالینی یک روانشناس به یک مراجع داوطلب می پردازد. یک روانشناس قانونی مراجعان را به دستور یک قاضی یا به دستور وکیل ارزیابی می کند. بر خلاف محیط بالینی معمولی که در آن یک مراجع به طور داوطلبانه به دنبال کمک یا ارزیابی است، یک روانشناس قانونی معمولا با مراجعانی سر و کار دارد که اراده آزادانه خود را ندارند. این امر باعث می شود که ارزیابی، تشخیص و درمان بسیار مشکل تر شود، زیرا تعدادی از مراجعان به طور خودسرانه در برابر تلاش به کمک مقاومت می کنند (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹).
- **استقلال^۴**. مراجعان داوطلب آزادی عمل و استقلال بیشتری در خصوص اهداف ارزیابی دارند. هر گونه ارزیابی معمولا نگرانی های آنها را در نظر می گیرد. اهداف یک روانشناس قانونی توسط قوانین قابل اجرا یا عناصر مشترک قانون مشخص می شوند که مربوط به مسئله قانونی مورد سوال است (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹).

¹ Scope

² Importance of client's perspective

³ Voluntariness

⁴ Autonomy

• **تهدید برای اعتبار^۱**. در حالی که مراجع و درمانگر به سمت یک هدف مشترک در حال کار کردن هستند، هر چند تحریف ناخودآگاه ممکن است رخ دهد، در چارچوب قانونی احتمال قابل ملاحظه بیشتری از تحریف عمدی و آگاهانه وجود دارد (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹).

• **روش و موقعیت^۲**. برخلاف تعاملات درمانی که ممکن است بواسطه عوامل زیادی هدایت شوند، محیط قانونی با برنامه ها و زمان بندی های دادگاهی، منابع محدود و سایر عوامل بیرونی اش، محدودیت های زمانی زیادی را بر ارزیابی، بدون دادن فرصت هایی برای ارزیابی مجدد قرار می دهد. آزمایشنده قانونی بر اهمیت صحت، دقت و قطعیت وضعیت های قانونی و قضایی تمرکز می کند (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹).

تلویحات اخلاقی

یک روانشناس قانونی به طور کلی در محدوده دادگاه، امکانات حبس و سایر محیط های قانونی کار می کند. یادآوری این موضوع حائز اهمیت است که یک روانشناس قانونی احتمالاً برای شهادت دادن مشابه با دادستان برای وکیل مدافع است. یک روانشناس قانونی، آنطور که روانشناسان توصیف شده در زیر کار انجام می دهند، یک طرف قضیه را در نظر نمی گیرند (برودسکی^۳، ۱۹۹۱). استانداردهای اخلاقی برای یک روانشناس قانونی متفاوت از استانداردهای اخلاقی برای روانشناسان بالینی یا سایر روانشناسان تمرین دیده است زیرا روانشناس قانونی برای مراجع یک مدافع نیست و هیچ مطلبی که محرمانه نگه داشتن اطلاعات را تضمین کند به مراجع نمی گوید. این باعث می شود تا ارزیابی مراجع مشکل شود، آن چیزی که روانشناس قانونی نیاز دارد و می خواهد، به دست آوردن کلیه اطلاعات است در حین اینکه ارائه اطلاعات اغلب مورد علاقه ترین موضوع برای مراجع نیست. مراجع بر

¹ Threats to validity

² Pace and setting

³ Brodsky

روی این موضوع که از این اطلاعات چگونه استفاده می شود، هیچ کنترلی ندارد (داتز^۱، ۱۹۸۹). با وجود امضای چشم پوشی از مجرمانه بودن اطلاعات، اکثر مراجعان درکی از ماهیت موقعیت ارزشیابی ندارند (بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹). وانگهی، روش های مصاحبه یک روانشناس قانونی از روش های معمول مصاحبه یک روانشناس بالینی متفاوت است و نیاز به درک درستی از ذهن جنایی و رفتار مجرمانه و خشونت آمیز دارد (توچ^۲، ۱۹۹۲). برای مثال، حتی اشاره کردن یک روانشناس قانونی به یک متهم در حال مصاحبه، در خصوص اینکه وی جهت دریافت کمک تخصصی برای متهم تلاش خواهد کرد، ممکن است زمینه کنار گذاشتن شهادت کارشناسانه وی گردد (دوره های تحصیلی روانشناسی قانونی^۳، ۲۰۱۴). علاوه بر این، روانشناس قانونی بر خلاف روانشناسانی که به طور متوسط در کار تمرین می بینند، با طیف وسیعی از مراجعان مواجهه است. به این دلیل که بنیان مراجع بر اساس انجام رفتار جنایی وسیع است، یک روانشناس قانونی در یک دنیای مرضی غوطه ور است (توچ، ۱۹۹۲). به این ترتیب، جمعیت مورد ارزیابی توسط روانشناس قانونی، به شدت با اختلال های شخصیتی خاصی وزن داده می شود (ملوی، ۱۹۹۶؛ میلیون^۴، ۱۹۹۶). زمینه های معمول برای دادخواست های عمل سوء مانند تعهد غیر قانونی، رضایت آگاهانه ناکافی، وظیفه و نقض وظیفه و استانداردهای مسائل مربوط به مراقبت همچنین برای روانشناس قانونی بکار برده می شود. برخی از موقعیت ها برای روانشناس قانونی واضح تر و صریح تر هستند. وظیفه هشدار دادن که توسط بسیاری از ایالت های آمریکا حکم داده شده است، به طور کلی یک مشکل نیست، زیرا مراجع یا متهم قبلاً پخش اطلاعات را امضا کرده است، مگر اینکه قربانی به وضوح شناسایی نشود و این موضوع باعث تشخیص هویت قربانی می شود. با این حال، به طور کلی یک روانشناس قانونی کمتر از یک روانشناس بالینی احتمال دارد با دادخواست های عمل سوء مواجهه شود. روانشناس قانونی برخی مسائل با مسئولیت تخصصی اضافی را انجام می دهد.

¹ Datz

² Toch

³ Academic courses of forensic psychology

⁴ Millon

همانطور که در بالا ذکر شد، محرمانه بودن اطلاعات نسبت به یک محیط بالینی پیچیده تر است، به طوری که مراجع یا متهم علیرغم هشدار دادن و امضاء کردن پخش اطلاعات، متمایل به تفسیر غلط محدودیت های محرمانه بودن اطلاعات است (شاپیرو، ۱۹۹۱). اخلاق و رفتار حرفه ای قوانینی هستند که برای مشاوران و روانشناسان به عنوان یک راهنما و راهگشای چالش های اخلاقی و حرفه ای می باشند (یاداو^۱، ۲۰۱۷، کالج روانشناسان قانونی انجمن روانشناسی استرالیا^۲، ۲۰۱۷، فارل^۳ و دروگین^۴، ۲۰۱۶، انجمن روانشناسی آمریکا، ۲۰۱۳، ۲۰۱۰، فدراسیون اروپایی روانشناسان^۵، ۲۰۰۵، انجمن روانشناسی کانادا، ۲۰۰۰، عاطف و حید و دادفر، ۱۳۹۴، ۱۳۹۳؛ دادفر و همکاران، ۱۳۹۳). چندین موضوع اخلاقی مورد توجه وجود دارند برای روانشناسانی که در ارزیابی شخصیت در محیط های قانونی مانند دادگاه ها یا وکلا مشغول به کار هستند. موضوعات اخلاقی مورد بررسی شامل نقش روانشناس به عنوان یک شاهد متخصص، مسائل صلاحیت، رضایت آگاهانه، محرمانه بودن، روابط چندگانه و مسائل خاص مرتبط با لایحه ها است. تاکید بر این است که روانشناسان چگونه می توانند اطلاعات مفیدی برای دادگاه ها مطابق با اصول اخلاقی روانشناسان و کدهای اخلاقی انجمن روانشناسی آمریکا، کمیته دستورالعمل های اخلاقی جهت راهنماهای تخصصی روانشناس قانونی برای روانشناسان قانونی و دستورالعمل های انجمن روانشناسی آمریکا برای ارزیابی های حقوق کودک در پرونده های طلاق را ارائه دهند (ناپ^۶ و وندی کریک^۷، ۲۰۰۱). شاپیرو (۲۰۱۶) پس از بررسی کدهای اخلاقی مختلف روانشناسی و روانپزشکی قانونی در سراسر جهان، مسائل اخلاقی زیر را مورد توجه قرار داد: سوءاستفاده کاری^۸، صلاحیت، مبنایی برای قضاوت های علمی و تخصصی^۹، محول

¹ Yadav

² Australian Psychological Society (APS) College of Forensic Psychologists

³ Farrell

⁴ Drogin

⁵ European Federation of Psychologists

⁶ Knapp

⁷ VandeCreek

⁸ Misuse of work

⁹ The basis for scientific and professional judgments

کار به دیگران^۱، اجتناب از آسیب^۲، روابط چندگانه^۳، سوءاستفاده^۴، رضایت آگاهانه^۵، محرمانه بودن^۶، روش شناسی قانونی^۷، ارائه مستندات و مدارک^۸ و ارزیابی^۹.

مدرک تحصیلی و آموزشی مورد نیاز برای حرفه روانشناس قانونی

در کشور آمریکا، در حالی که یک روانشناس قانونی ممکن است تنها با مدرک کارشناسی، کارشناسی ارشد یا دکتری روانشناسی کار پژوهشی انجام دهد، نیاز به صدور مجوز یا گواهینامه دارد. صدور مجوز برای همه روانشناسان در حال کار ضروری است و می تواند با دادن امتحانات از طریق بورد ایالتی به دست آید. بورد روانشناسی تخصصی آمریکا^{۱۰} روانشناسی قانونی را به عنوان یک تخصص شناخته شده طبقه بندی می کند و امتحانات برای صدور مجوز و گواهینامه را برگزار می کند. برای یک روانشناس قانونی شدن، داشتن یک اطلاعات جزئی از قانون سودمند و مفید است. برخی از روانشناسان قانونی دارای مدرک دکترای هم در روانشناسی و هم در قانون هستند. به این دلیل که بکارگیری روانشناسی قانونی به طور خاص به این موضوع می پردازد که روانشناسی با قانون چگونه کار می کند، اکثر مشاغل نیاز به سطوح مختلف مطالعات قانونی دارند. این جنبه ای نسبتاً جدید از روانشناسی است و روانشناسان قانونی تشویق به شرکت در برنامه های آموزشی مداوم در طول حرفه خود می شوند (روانشناس قانونی: اطلاعات شغلی و ملزومات آموزشی، ۲۰۱۴). معمولاً کسب مدرک کارشناسی ۴ سال، کسب مدرک کارشناسی ارشد ۲ سال و کسب مدرک

¹ Delegating work to others

² Avoiding harm

³ Multiple relationships

⁴ Exploitation

⁵ Informed consent

⁶ Confidentiality

⁷ Forensic methodology

⁸ Documentation

⁹ Assessment

¹⁰ The American Board of Professional Psychology (ABPP)

دکتر^۱ یا مدرک درجه روانشناسی^۲ ۴-۲ سال به طول می انجامد. به طور کلی، افرادی که به دنبال مشاغل روانشناسی قانونی هستند باید تحصیلاتشان متمرکز بر روانشناسی، جرم شناسی و پزشکی قانونی باشد. روش های مختلف بهم پیوسته ای برای دنبال کردن این نوع آموزش وجود دارند. گرچه مدرک سطح کارشناسی ارشد در روانشناسی قانونی وجود دارد، همه روانشناسان قانونی باید مدرک دکتر یا مدرک درجه روانشناسی از برنامه دکتری مورد تایید انجمن روانشناسی آمریکا یا مورد تایید انجمن روانشناسی کانادا را داشته باشند. آنها همچنین باید معادل دو سال تجربه تخصصی نظارت شده، پی‌اچ‌دی و سازمان یافته داشته باشند، یک سال از آن شامل یک دوره کارورزی پیش دکتری مورد تایید انجمن روانشناسی آمریکا یا انجمن روانشناسی کانادا می باشد. غالباً ملزومات دیگری نیز وجود دارند. داوطلب می تواند درخواست برای اخذ پروانه و دادن یک امتحان شفاهی یا کتبی (بسته به وضعیت شغلی محلی که داوطلب کار خواهد کرد) بدهد. متخصصان همچنین می توانند به عنوان برگزار کنندگان امتحان مورد (دیپلمات ها)، توسط هیئت مورد آمریکایی روانشناسی قانونی مناسب تشخیص داده شوند (تایلور وارد، ۲۰۱۳؛ کاستانزو^۳، ۲۰۱۲؛ دلخمش، ۱۳۸۳). مدرک کارشناسی اغلب برای دنبال کردن حرفه روانشناسی قانونی کافی نیست. مدارک کارشناسی ارشد و مدارک دکتر در روانشناسی قانونی معمولاً لازم هستند. روانشناسان قانونی نیاز به مدرک دکتر در روانشناسی، معمولاً در روانشناسی بالینی یا روانشناسی مشاوره دارند. تعدادی از دانشگاه ها مانند دانشگاه آریزونا و دانشگاه ویرجینیا مدارک تحصیلی بویژه متمرکز بر روانشناسی قانونی را ارائه می دهند که دروس را هم در روانشناسی و هم در قانون ترکیب می کند. چنین درجه تحصیلی به طور معمول ۵ تا ۷ سال تحصیلی طول می کشد تا کامل شود و ورود به دوره دکتر به شدت رقابتی است. پس از آموزش، تعلیم و تجربه مناسب، روانشناس قانونی می تواند برای دریافت گواهی هیئت مورد اقدام کند. هیئت مورد روانشناسی قانونی آمریکا متخصصانی را پیشنهاد می کند که شانس

¹ PhD

² PsyD

³ Costanzo

مجوز دیپلم روانشناس قانونی برای آنها صادر شده است (چری، ۲۰۱۴؛ انجمن روانشناسی آمریکا، ۲۰۱۳، ۲۰۱۰؛ بورد روانشناسی قانونی آمریکا، ۲۰۱۴، ۲۰۰۹؛ سیکونی، ۲۰۱۳).

بحث و نتیجه‌گیری

روانشناسی قانونی مطالعه ابعاد رفتاری نظام قانونی جامعه و اثرات وضع ظاهر متهم بر قضاوت اعضای هیئت منصفه و ویژگی‌ها و نگرش‌های اعضای هیئت منصفه بر قضاوت آنها است. روانشناسی قانونی هماهنگ کننده نظریات روانشناختی و روانی و بیماری‌شناسی لازم برای اجرای کیفر قانونی است. روانشناسی قانونی به بررسی علل رفتار فردی و تغییر این رفتارها در حیطه قانون می‌پردازد و تلاش می‌کند رفتارهایی که از لحاظ قانونی نابهنجار بشمار می‌روند را مورد بررسی و تفحص قرار دهد. روانشناسی قانونی استفاده از روانشناسی در حوزه تحقیقات کیفری و قانون را در بر می‌گیرد. روانشناسان قانونی کار روانشناسی را به عنوان یک علم در نظام عدالت کیفری و دادگاه‌های مدنی انجام می‌دهند. طیف گسترده‌ای از گزینه‌های شغلی هیجان‌انگیز در رشته روانشناسی قانونی وجود دارد. آنها به افراد و نهادهای درگیر در نظام قانونی، خدماتی را ارائه می‌دهد. روانشناسان قانونی ممکن است با کار کردن به عنوان مشاوران مستقل برای وکلا، دادگاه‌ها، زندان‌ها، بیمارستان‌های دولتی، سازمان‌های اجرای قانون، سازمان‌های عفو مشروط یا سایر عناصر نظام قانونی کیفری، خود اشتغال شوند. برخی از روانشناسان قانونی توسط سازمانی که آنها در آن به خدمت مشغول هستند، به کار گرفته می‌شوند. برای مثال آنها ممکن است کارکنان بیمارستان‌های زندان یا واحدهای سازمان سیا در امریکا بشوند. هم سازمان‌های فدرال و هم سازمان‌های اجرای قانون ایالتی روانشناسان قانونی کیفری را استخدام می‌کنند. جنبه‌های مثبت حرفه روانشناسی قانونی شامل فرصت کمک به دیگران، مسیرهای شغلی متنوع (مانند دادگاه‌های کیفری، مشاوره، دولت، آموزش)، یک حرفه چالش برانگیز و پاداش دهنده هستند جنبه‌های منفی این حرفه عبارتند از اینکه مستلزم یک

¹ Ciccone

تعهد زمانی قابل توجه (۷-۵ سال تحصیلی) است، پرداخت حق الزحمه معمولاً بر حسب میزان آموزش و کار مورد نیاز پایین است و ناکامی، استرس و فرسودگی شغلی در این حرفه می‌تواند رخ دهند. امید بر این است که با ارائه اطلاعات مبتنی بر شواهد در خصوص روانشناسی قانونی در مقاله حاضر، وزراتخانه‌ها و سازمان‌های قانونی از جمله سازمان نظام روانشناسی و مشاوره ایران بتوانند زمینه ایجاد این رشته تخصصی را در مقاطع تحصیلی مختلف در دانشگاه‌های ایران فراهم سازند و کیفیت ارائه خدمات تخصصی بهداشت روانی، روانشناختی و قانونی را برای نظام کیفری و همچنین برای دریافت کنندگان این خدمات در مراکز قضایی، قانونی و تادیبی کشور را ارتقاء بخشند.

منابع

- توقیفی، حسن (۱۳۹۱). سوء استفاده برخی مجرمان از خلاءهای روانشناسی پزشکی قانونی. سومین کنگره سالیانه بین‌المللی پزشکی قانونی ایران، تهران، ۱۵-۱۳ اردیبهشت ماه.
- حجازی، سید آریا، کوهستانی، لاله، فتوت، اکرم، صادقی پور، فاطمه، رحیمی احمد آبادی، سمیه (۱۳۹۵). بررسی و تعیین شاخص‌های تشخیص اراده و قوه تمیز در بیماران روانی ارجاعی به بخش روانپزشکی قانونی. مجله علمی پزشکی قانونی، دوره ۲۲، شماره ۳، ۲۱۸-۲۱۱.
- دادفر، محبوبه، عاطف وحید، محمدکاظم، کاظمی، هادی، کولیوند، پیرحسین (۱۳۹۳). شاخص‌های تشخیصی آزمون‌های روانشناسی. تهران: انتشارات میرماه.
- دلخوش، محمدتقی (۱۳۸۳). کاربرد روانشناسی در عرصه قانون. فصلنامه روانشناسی تحولی: روانشناسان ایرانی، سال اول، شماره ۱، ۹۱-۶۷.
- زعفری، زیبا، پنجه پور، جواد (۱۳۹۵). نقش پزشکان قانونی در فرآیند دادرسی کیفری بر اساس قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲. مجله علمی پزشکی قانونی، دوره ۲۲، شماره ۴، ۳۲۴-۳۱۵.

- صفاری، محمدرضا، روح الامینی، محمود، آمیان، عباس (۱۳۹۶). بررسی پرونده های ارجاعی از مراجع قضایی جهت تشخیص جنون به مرکز پزشکی قانونی شهر کرمان در سالهای ۹۲-۱۳۹۰. *مجله علمی پزشکی قانونی*، دوره ۲۳، شماره ۱، ۵۱-۴۵.
- عاطف وحید، محمد کاظم، دادفر، محبوبه (۱۳۹۴). *روانشناسی قانونی*. تهران: انتشارات میرماه.
- عاطف وحید، محمد کاظم، دادفر، محبوبه. (۱۳۹۳). *راهنمای اخلاق و رفتار حرفه ای در روانشناسی بالینی (برای روانشناسان، مشاوران و روانپزشکان)*. تهران: انتشارات میرماه.
- عطاران، حمید، کوهستانی، لاله، عرفانیان طالعی نوغان، زهرا، حجازی، سید آریا، فتوت، اکرم، بنی هاشمی، سیده زهره (۱۳۹۶). بررسی میزان شیوع ابتلا به اختلال روان پزشکی در مرتکبین به قتل ارجاع شده به کمیسیون روانپزشکی پزشکی قانونی خراسان رضوی از سال ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۳. *مجله علمی پزشکی قانونی*، دوره ۲۳، شماره ۱، ۲۴-۱۷.
- قادی پاشا، مسعود، سرداریپور، مهران، خوشروش، سعید (۱۳۹۲). مقایسه طرحواره های ناسازگار اولیه در مجرمین مرد مبتلا به اختلالات شخصیت با سایر مجرمان. *مجله علمی پزشکی قانونی*، دوره ۱۹، شماره ۲ و ۳، ۲۹۲-۲۸۳.
- محمدیان، سارا، محمدرضاپور، بایک (۱۳۹۲). لزوم تشکیل پرونده شخصیت در فرایند دادرسی کیفری ایران. *مجله علمی پزشکی قانونی*، دوره ۱۹، شماره های ۲ و ۳، ۳۴۰-۳۲۹.
- محمودی، غفارعلی، آستارکی، پیمان، کیخاوندی، ستار، مجیدی، پرینسا، دوستی نژاد، سعید، دوستی، لایلا، احدی، مریم (۱۳۹۳). بررسی میزان وجود جنون آنی در افراد مدعی، در هنگام ارتکاب جرایم کیفری در پرونده های ارجاعی به کمیسیون روانپزشکی قانونی استان های لرستان و ایلام طی سالهای ۸۹-۸۵. *مجله علمی پزشکی قانونی*، دوره ۲۰، شماره ۱، ۳۵۸-۳۵۱.

- Academic courses of forensic psychology. (2014). Found online at Marymount.edu/academics/programs/forensicPsych/courseDesc.aspx.
- Altavilla, E. (1955). *Forensische Psychologie (Forensic Psychology)*. 2 Voles. Graz: Styria.
- American Board of Forensic Psychology. (2009). Forensic psychology. Found online at <http://www.abfp.com/brochure.asp>.
- American Board of Forensic Psychology. (2014). Forensic psychology. Found online at <http://www.abfp.com/brochure.asp>.
- American Psychological Association. (2010). Ethical principles of psychologists and code of conduct. *American Psychologist*, 65.
- American Psychological Association. (2013). Specialty guidelines for forensic psychologists. *American Psychologist*, 68, 1, 7–19.
- Association of Graduate Careers Advisory Services (AGCAS). (2014). Forensic Psychology Found online at www.prospects.ac.uk/forensic_psychologist.htm
- Australian Psychological Society (APS) College of Forensic Psychologists. (2017). Enhancing justice: vulnerable populations. The APS College of Forensic Psychologists, College Symposium on 7-8 September 2017.
- Berry, K., Barrowclough, C., & Wearden, A. (2009). A pilot study investigating the use of psychological formulations to modify psychiatric staff perceptions of service users with psychosis. *Behavioral and Cognitive Psychotherapy*, 37, 1, 39-48.
- Brodsky, S. L. (1991). Testifying in court: guidelines and maxims for the expert witness. Washington, DC: American Psychological Association.
- Canadian Psychological Association. (2000). Canadian Code of Ethics for Psychologists. *Can Psychol.* doi: 10.1037/h0086812

- Cherry, K. (2014). Forensic psychology careers: a closer look at careers in forensic psychology. Found online at psychology.about.com/.../psychologycareerprofiles/.../forensicpsych.htm
- Cherry, K. (2014). History of forensic psychology. An overview of forensic psychology. Forensic psychology basics, history & careers. Found online at psychology.about.com/.../psychologycareerprofiles/.../forensicpsych.htm
- Cherry, K. (2014). History of forensic psychology. Found online at psychology.about.com/.../psychologycareerprofiles/.../forensicpsych.htm
- Ciccone, J. R. (2013). Commentary: forensic education and the quest for truth. *Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law*, 41, 1, 33-37.
- Costanzo, M. M & Krauss. D. (2012). Forensic and legal psychology. *Psychological science applied to law*. 2
- Course descriptions of forensic psychology. (2014). Found online at Marymount.edu/academics/programs/forensicPsych/courseDesc.aspx
- Darani, Sh. (2006). Behavior of the defendant in a competency-to-stand-trial evaluation becomes an issue in sentencing. *Journal of the American Psychiatric Association Law*, 34, 1, 126-128.
- Datz, A. J. (1989). *ABA criminal justice mental health standards*. Washington DC: American Bar Association.
- Division of Clinical Psychology of British Psychological Society. (2011). Good practice guidelines on the use of psychological formulation. Leicester, England: British Psychological Society. Retrieved from <https://www.canterbury.ac.uk/social-and-applied-sciences/salomons-centre-for-applied-psychology/docs/resources/DCP-Guidelines-for-Formulation.pdf>
- European Federation of Psychologists. (2005). Meta code of ethics. <http://ethics.efpa.eu/meta-code>. Accessed 24 Feb 2017.

- Farrell, H. M., & Drogin, E. Y. (2016). Comparing psychiatric and psychological ethics in forensic practice. *Ethics Medicine and Public Health*, 2, 1, 27-35.
- Forensic psychologist: Education requirements and career information (2014). Found online at education-portal.com/.../Criminal_Forensic_Psychologist_Career_Info_Duties_and_Requirements.htm
- Grisso, T. (1988). *Competency to stand trial evaluations: a manual for practice*. Sarasota F. L: Professional resource exchange.
- Holmes, R. (1990). *Profiling violent crimes: an investigative tool*. Newbury Park, CA: Sage.
- International Association for Correctional and Forensic Psychology (IACFP). (2014). Forensic psychology. Found online at www.aa4cfp.org
- Johnstone, L., & Dallos, R. (2013). *Introduction to formulation*. In L. Johnstone & R. Dallos (Eds.), *Formulation in psychology and psychotherapy: Making sense of people's problems* (2nd ed., pp. 1–16). London, England: Routledge.
- Knapp, S., & VandeCreek, L. (2001). Ethical issues in personality assessment in forensic psychology. *Journal of Personality Assessment*, 77, 2, 242-254.
- Meloy, J. R. (1998). *The psychology of stalking*. San Diego, CA: Academic Press.
- Meloy, J. R. (1996). *The psychopathic mind: Origins, dynamics, and treatment*. Delano, M. N: Brittany Steer.
- Millon, T. (1996). *Disorders of personality: DSM-IV and beyond*. New York: John Wiley & Sons.
- Nietzel, M. (1986). *Psychological consultation in the courtroom*. New York: Pergamon Press.
- Pinizzotto, A. J. (2014). Forensic psychologist. Federal Bureau of Investigation. Available from www.apa.org/careers/resources/profiles/pinizzotto.aspx

- Ressler, R. K. (1988). *Sexual homicide: Patterns and motives*. Lexington, MA: Lexington Books.
- Roesch, R., Zapf, P. A., & Hart, D. (2009). *Forensic psychology and law*. Wiley & Wiley. USA.
- Rogers, R. (1986). *Conducting insanity evaluations*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Rogers, R. (1997). *Clinical assessment of malingering and deception*. Guilford Press.
- Shapiro, D. L. (1984). *Psychological evaluation and expert testimony*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Shapiro, D. L. (1991). *Forensic psychological assessment: An integrative approach*. Needham Heights, MA: Simon & Schuster.
- Shapiro, D. L. (2016). *Ethical issues in forensic psychology and psychiatry*. *Ethics Medicine and Public Health* 2, 1, 45-58.
- Smith, S. R. (1988). *Law, behavior, and mental health: Policy and practice*. New York: New York University Press.
- Speciality guidelines for forensic psychologists. (2007). Retrieved 2007-09-14.
- Thomas, D. J. (2011). *Police psychology: a new specialty and new challenges for men and women in blue*. ABC-CLIO Company: Santa Barbara, California, USA.
- Toch, H. (1992). *Violent men: an inquiry into the psychology of violence*. Washington, DC: The American Psychological Association.
- Tyler Ward, J. (2013). What is forensic psychology? Found online at [psychology student network](#). What are the roles and responsibilities of a forensic psychologist, retrieved March 12, 2013.
- Wilkinson, H., Whittington, R., Perry, L., & Eames, C. (2017). Does formulation of service users' difficulties improve empathy in forensic mental health services? *Journal of Forensic Psychology Research and Practice*, 17, 3, 157-178.

- Wrightsman, L. & Fulero, S.M. (2005). *Forensic psychology (2nd Ed.)*. Belmont, California: Thomson Wadsworth.
- Yadav, P. K. (2017). Ethical issues across different fields of forensic science. *Egyptian Journal of Forensic Sciences*, 7, 1, 10.

Forensic psychology: A necessity in the criminal justice system of Iran

Abstract

Forensic psychology is a specialized branch and applied psychology. Forensic psychology deals with issues linking in psychology and law with together, often plays a role in punishment and prevention of crimes and offences, and focuses on offenders and criminals. Forensic psychology is coordinator of psychological theories and necessary psychopathology to enforcement of legal retribution. After search in available databases by appropriate keywords in both Farsi and English languages, articles, congresses, seminars, books, reports and notes that were most relevant to the intended targets were selected and evaluated. The results indicated that interest in forensic psychology significantly has increased by offering of multiple presentations in movies, television programs and books in recent years. Although depiction of forensic psychology is certainly substantial in the popular media, but these images necessarily are not accurate. According to the psychology and pathology theories as well as relevant laws, forensic psychology helps to judges and the Judicial Supreme Council, in order to a final ruling of the defendants. Psychologists, who work in this field, apply psychological principles in the legal aspects. Some of these activities include the study of criminal behaviors and their treatments, or work in the judicial systems. They play an important role in the criminal justice system. Some of forensic psychologists directly assess, evaluate and treat people who have committed crimes or who have been victims of crimes and offences in the criminal justice system. Others handle cases of accusation of child abuse, work with child witnesses, evaluate people involved in disputes of child custody, and assess defendant's mental competency to stand trial. This article has attempted with providing evidence-based information about forensic psychology, ministeries and legal organizations including Psychology and Counseling Organization of Iran can develop this field in different educational levels in Iranian universities, and also can promot quality of specialized mental health, psychological, and legal services, for the criminal justice as well as for the recipients of these services in law, legal, and correctional centers of the country.

Keywords: forensic psychology, criminal behavior, court, legal retribution, crime prevention, intervention, Iran